

Sygn. akt VI U 561/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	Apl. adw. Monika Dowżycka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2013 r. w S.

sprawy L. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o podjęcie wypłaty emerytury

na skutek odwołania L. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 18 marca 2013 roku nr E- (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 18 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił L. C. (1) prawa do uchylecia decyzji z dnia 12 października 2011 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., w którym uznano że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy odmówił ubezpieczonej podjęcia wypłaty świadczenia, wskazując iż przepis art. 103a utracił moc prawną wyłącznie w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uchYLECIE decyzji ZUS z dnia 12 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do dnia 31 maja 2012 r. Wywodziła, że decyzja ZUS z dnia 17 kwietnia 2012 r. została oparta na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją, toteż zachodzi podstawa do jej uchylecia. Wskazując na powyższe, wniosła o wypłatę

świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011r. wraz z odsetkami za opóźnienie w wypłacie zawieszonych świadczeń emerytalnych.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonej w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 3 lipca 2013r. przekazano organowi rentowemu do merytorycznego rozpoznania poprzez wydanie decyzji wniosek ubezpieczonej o wypłatę odsetek od zawieszonych świadczeń emerytalnych (art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. C. (1)urodziła się (...)roku.

Ubezpieczona pozostawała w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w Przychodni (...) sp. z o.o. w S. (dawniej (...) w S.) w okresie od 1 września 1999 r. do 31 maja 2012 r.

Niesporne, a nadto dowody: - świadectwo pracy - k. 142 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W listopadzie 2007 r. ubezpieczona złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w S. wniosek o przyznanie jej prawa do emerytury. Pozostawała wówczas w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę w (...) S..

Decyzją z dnia 23 listopada 2007 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 25 grudnia 2007 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek - k. - 1-3 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z dnia 23.11.2007 r., k. 49 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W styczniu 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował L. C. o możliwości podjęcia wypłaty emerytury.

W dniu 23 marca 2009 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o podjęcie wypłaty emerytury, wobec czego decyzją z dnia 4 maja 2009 r. organ rentowy ponownie ustalił oraz wznowił wypłatę świadczenia od 1 marca 2009 r.

Dowody:

- informacja z ZUS – k. 71 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- wniosek z 23.03.2009 r. – k. 74 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja 4.05.2009 r. - k. 82 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Decyzją z dnia 12 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu wstrzymał L. C. (1) dalszą wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia.

Niesporne, a nadto dowód: decyzja z 12.10.2011 r. - k. 128 akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej

W dniu 4 czerwca 2012 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń, wskazując że jej stosunek pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury uległ rozwiązaniu z dniem 31 maja 2012 r.

Decyzją z dnia 2 lipca 2012r. organ rentowy wznowił wypłatę należnej ubezpieczonej emerytury od dnia 1 czerwca 2012 r., tj. od dnia następnego po rozwiązaniu stosunku pracy.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek z 4.06.2012 r. - k. 141 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- świadectwo pracy - k. 142 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej;
- decyzja z 2.07.2012 r. - k. 163 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

W okresie od 4 czerwca 2012 r. do 30 września 2012 r. ubezpieczona podjęła zatrudnienie w Przychodni (...) sp. z o.o. w S. na podstawie umowy zlecenia.

Niesporne, a nadto dowód: zaświadczenie - k. 169, 177 plik I akt ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r., poz. 1285.

Niesporne.

W dniu 22 listopada 2012 r. ubezpieczona wniosła o wypłatę świadczeń zawieszonych w okresie od dnia 1 października 2012 r. do 1 czerwca 2012 r. powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012 r.

Niesporne, a nadto dowód: wniosek - k. 198 plik I akt rentowych ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie mogło zostać uwzględnione.

W niniejszym postępowaniu ubezpieczona domagała się wznowienia wypłaty należnego jej świadczenia emerytalnego i wypłaty wyrównania wraz z odsetkami za okres od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. (od dnia 1 czerwca 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego jej świadczenia z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy). Zakwestionowała przy tym prawidłowość zawieszenia przez organ rentowy - w decyzji z dnia 12 października 2011 r. - wypłaty należnej jej emerytury na podstawie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż do jej sytuacji znajduje zastosowanie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r.

Zdaniem Sądu stanowisko ubezpieczonej nie znajduje jednak oparcia w prawie.

Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że badając zgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, Trybunał Konstytucyjny powiązał treść tego przepisu właśnie z treścią art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż żaden z nich nie znajduje zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oceniając skutki wyroku Trybunał doprecyzował przy tym, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego

prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. W stosunku do tych osób przepis art. 28 cyt. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w zakresie w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emeryturach i rentach z FUS utracił moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw, czyli z dniem 22 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285).

Tymczasem w niniejszej sprawie, choć ubezpieczonej niewątpliwie przyznano prawo do wcześniejszej emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., to jednak nastąpiło to od 25 grudnia 2007 r. (tj. od osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego), a więc przed dniem 8 stycznia 2009 r. W związku z tym L. C. nie należy do grupy ubezpieczonych, którym na podstawie omawianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego zachowano prawo do wypłaty emerytury (tj. nie jest w gronie osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r.) Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. podkreślał, że rozpatrywana sprawa będąca przedmiotem orzeczenia nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Trybunał badał zastosowanie nowej treści ryzyka emerytalnego na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. do osób, które w momencie jej wejścia w życie miały ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów które nie uzależniały realizacji prawa do emerytury (wypłaty) od rozwiązania stosunku pracy.

Z ustaleń stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że ubezpieczonej ustalono prawo do emerytury w czasie, gdy obowiązywał art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, który brzmiał identycznie, jak dodany nowelą z 16 grudnia 2010 roku art. 103a ustawy emerytalnej. Decyzją z dnia 23 listopada 2007 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 25 grudnia 2007 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia, ponieważ kontynuowała ona zatrudnienie bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Nie uszło uwadze Sądu, że w okresie od 1 marca 2009 r. do 1 października 2011 r. ubezpieczona pobierała świadczenie emerytalne (jego wypłata została przez organ rentowy podjęta), mimo że kontynuowała zatrudnienie. Trzeba jednak podkreślić, że podjęcia wypłaty emerytury nie można utożsamiać z ustaleniem/nabyciem prawa do emerytury w okresie kiedy nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy celem realizacji prawa do emerytury, tj. w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podjęcie dotyczy bowiem wyłącznie czynności technicznej, związanej z faktyczną wypłatą (lub brakiem wypłaty) już wcześniej nabytego (ustalonego) świadczenia. Fakt dokonania takiej czynności nie mógł mieć więc żadnego znaczenia w tej sprawie.

Reasumując, trzeba wskazać że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniały organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury L. C. (1) w okresie od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. (prawidłowość postępowania organu rentowego po tej dacie nie podlega ocenie sądu, który orzeka wyłącznie w granicach zaskarżonej decyzji, na marginesie tylko wskazać należy, że od dnia 1 czerwca 2012 r. organ rentowy wznowił wypłatę należnego jej świadczenia z uwagi na rozwiązanie stosunku pracy). Ubezpieczona w dniu wejścia w życie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej (1 października 2011 r.) pobierała bowiem przyznane jej świadczenie, kontynuując jednocześnie zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem 25 grudnia 2007 r. Trafnie więc zauważył organ rentowy, że swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję znowelizowanego art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i zasadnie wstrzymał jej wypłatę świadczenia emerytalnego. Tym samym zaskarżoną decyzję organu rentowego należy uznać za prawidłową i odpowiadającą obowiązującemu prawu. Stwierdzić bowiem należy, że zawieszenie wypłaty świadczenia w okresie od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. (w tym czasie ubezpieczona nieprzerwanie kontynuowała zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem 25 grudnia 2007 r.) nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o wypłatę świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011 r. do 31 maja 2012 r. r.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o apelacji doręczyć ubezpieczonej
2. Postanowienie o przekazaniu (k. 22) prawomocne; sporządzić odpis i wraz z potwierdzoną za zgodność kopią kart 1-5 doręczyć pełn. organu rentowego.
3. Przedłożyć z apelacją lub za 21 dni.

SSO Monika Miller-Młyńska